

сирѣчь обѣщанный—тъ Мессія; “Сынъ на Бога живаго”, сирѣчь *Богъ съединенъ съ челоуѣкъ, Божественный—тъ избавитель*. Тая е голѣма—та централна истина на Евангеліе—то, особено—то основаніе, на което Църква—та е съградена. Причина—та, че врата—та адовы не шѣтъ одолѣѣтъ на Църквѣ—тѣ, е че “Сынъ—тъ на Бога живаго” е неинъ основатель и съградитель. Петръ славно съгради на тѣхъ истинѣ, когато дързновеенно проповѣда въ день—тъ на Петдесетницѣ—тѣ; и когато е п—малъ честь да стане пѣрвъ благовѣститель на язычници—тѣ, като проповѣда на Корнилия. Всички—тѣ Апостоли съградихъ на тѣхъ сѣщѣ—тѣ истинѣ. И всякой Христіанинъ въ всякъ ѣ вѣкъ, който ся труди да напѣрѣдува Христово—то царство, съградява на сѣщѣ—тѣ истинѣ, и станува “*живъ камыкъ*” (1 Пет 2; 5) въ тоя духовный и славный храмъ Божій.

Както можемъ да кажемъ, Цетръ е основаніе на Църквѣ—тѣ, така можемъ да кажемъ че всички—тѣ Апостоли сѣ основанія, и всякой Христіанинъ е “*живъ камыкъ*” въ храмъ—тъ Божій. Но никоя особена почестъ не принадлежи на Петра, като е той най напѣрѣдъ позналъ и исповѣдалъ тѣхъ истинѣ, защото той не ѣ е знаялъ отъ себе си, но Богъ му ѣ е открилъ. “*Плѣтъ и кръвь не ти откри това, но Отець мой*”.

Това второ тълкованіе що казахмы, е на Іоанна Златоуста, Иларія, Григорія Нисский и на другы отъ Отцы—тѣ, и на мнозина отъ днешни—тѣ списатели.